

ΔΗΜΩΔΗΣ ΠΟΙΗΣΙΣ .

Σωφοιστής.

ΑΠΟ ΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

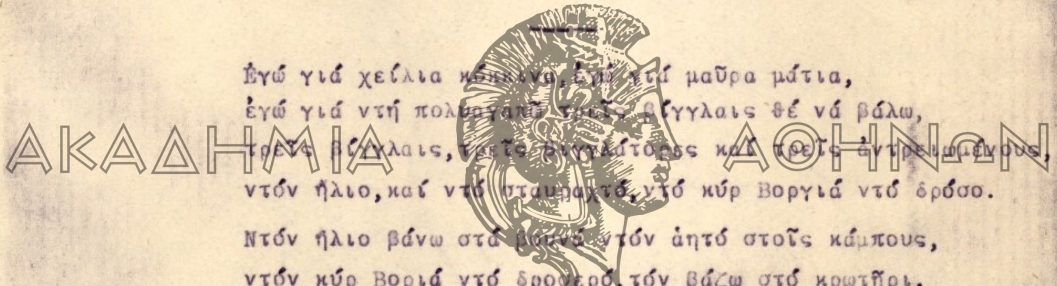
ΤΗΣ ΣΩΦΟΥΠΟΛΕΩΣ

***=====

Ἐγὼ καυκιδῶρον κ' ἔλεγα μαῦρος μὴ με φιλήσῃ.
οὔτ' ὄμορφος, οὔτ' ἄσκημος, οὔτε τοῦ θιοῦ καρένος.

Ἐθόρπωσέ με ἢ αὐγή καὶ κόμπωσέ με τ' ἄστρη
κ' ἐφίλησέ μ' ὁ Κωνσταντῆς, τ' Ἀγούστου πρώτη μέρα,
καὶ μῶσκιζεν ὁ στόμας του μῶσκους καὶ καρυοφύλλια.

Θέλω νά βρῶ ντὴ μάννα ντου γιά νά ντην ἐρωτήσω
τί ἔφαγεν στό γκάστρι της καὶ μῶσκιζεν ὁ γιός της.

Ἐγὼ γιά χεῖλια κόκκινα, Ἐγὼ γιά μαῦρα μάτια,
Ἐγὼ γιά ντὴ πολυαγαπῶ τὴν ἄγγλαις θε νά βάλω,
τρεῖς ἄγγλαις, γιὰ τὸ ἄγγαίτσορ καὶ τρεῖς ἀντρεμιάνους,
ντὸν ἥλιο, καὶ ντὴ ντραμαγιά, γιὰ κύρ Βοργιά ντὸ ἔρσο.

Ντὸν ἥλιο βάνω στό βρόντο ντὸν ἀητό στοῦς κάμπους,
ντὸν κύρ Βοριά ντὸ δροῦερό, τὸν βάζω στό κρωτῆρι.

Ὁ ἥλιος ἐβασίλεψε, κι' ὁ ἀητός ἀπεκοιμήθη,
κι' ὁ κύρ Βοριάς ὁ δρο εἶρε φυσᾷ καὶ δέν κοιμᾷται.

Φυλάει γιά χεῖλια κόκκινα, φυλάει γιά μαῦρα μάτια,
φυλάει φιά τὴν πολυαγαπῶ ποῦ μοναχοκοιμᾷται.

Ντὴν εἶδε μέσ' σέ γκιουλπαζέ σέ μιά μηλιά πό κάτου,
πέφτουν τὰ ἄνθια πάνου της τὰ μῆλα στὴν ποδιάν της,
τὰ κόκκινα γαρούφαλα εἰς τὰ χρυσά μαλλιάν ντης.

Τ' ἔχουν τὰ σύννεφα καὶ πᾶν καὶ τρέχουν καὶ κοσεύουν
κάμ' ὁ Βοριάς τὰ κηρυγᾷ, κάμου ἢ ντραμουντᾶνα.,
κάμου τὸ σπεροβόλημα ποῦ σέρνει ὁ Μᾶς κι' Ἀπρίλης;
Οὔτ' ὁ Βοριάς τὰ κηρυγᾷ, οὔτε ἢ ντραμουντᾶνα,
οὔτε τὸ σπεροβόλημα ποῦ σέρνει ὁ Μᾶς κι' Ἀπρίλης;

-/- Συνέχεια.....

ΠΕΠΗΡΕΡΑ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΣΩΖΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ἄγουρος κόρην ἔκλεψεν ἀπὸ μαννιῶς ἀγκάλες,
ἀπὸ κυουροῦν ντῆς γόνατα κι' ἀπὸ λαλῶς λαλάνδια,
καὶ πήγε καὶ τσαντήρωσε σέ πράσινο λιβάδι,
παίρνει ντὴν κόρη πλαῖ ντου, στὸν ἤσκιο ντὴν καθίζει,
βγάζει καὶ πέ ντόν ἄλλονα μιά κέρδικα ψημένη.
Κόστε νά φῶμε κορασιῶ καὶ πῖσου μὴ θυμῶσαι.
Σά θυμηθῶ ντὴ μάννα μου, τὸ γαῖμα μου παγώνει,
σά θυμηθῶ ντόν κύρη μου, γιὸ νοῦ μου σκονταλίζει,
θέλω νά πάγω σπῆτι, καὶ νά πάγω στὴ μαννῶ μου.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΔΗΜΩΔΗΣ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΑΠΟ ΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΤΗΣ ΣΩΖΟΥΠΟΛΕΩΣ

***=====

Ἐγὼ καυκιδῶμαι κ' ἔλεγα μαῦρος μὴ με φιλήσῃ.
οὐτ' ὄμορφος, οὐτ' ἄσκημος, οὐτε τοῦ θιοῦ καμένος.

Ἐθόμπωσέ με ἡ αὐγή καὶ κόμπωσέ με τ' ἄστρη
κ' ἐφίλησέ μ' ὁ Κωνσταντῆς, τ' Αὐγούστου πρώτη μέρα,
καὶ μύσκιζεν ὁ στόμας του μύσκους καὶ καρυοφύλλια.

Θέλω νὰ βρῶ ντὴ μάννα ντου γιά νὰ ντην ἐρωτήσω
τί ἔφαγεν στὸ γκάστρι της καὶ μύσκιζεν ὁ γιός της.

Ἐγὼ γιά χεῖλια κόκκινα, ἔγω γιά μαῦρα μάτια,
ἔγω γιά ντὴ πολυαγαπῶ τρεῖς βίγγλαις θε νὰ βάλω,
τρεῖς βίγγλαις, τρεῖς βίγγλαισσορες καὶ τρεῖς ἀντρειωμένους,
ντόν ἥλιο, καὶ ντό σταυραχτί, ντό κύρ Βοργιά ντό δρόσο.

Ντόν ἥλιο βάνω στὰ βουκά ντόν ἀητό στοῖς κάμπους,
ντόν κύρ Βοριά ντό δροπερό, τόν βάζω στὸ κρωτήρι.

Ὁ ἥλιος ἐβασίλεψε, κι' ὁ ἀητός ἀπεκοιμήθη,
κι' ὁ κύρ Βοριάς ὁ δροπερός φουῶ καὶ δέν κοιμᾶται.

φυλάει γιά χεῖλια κόκκινα, φυλάει γιά μαῦρα μάτια,
φυλάει φιά τὴν πολυαγαπῶ πού μοναχοκοιμᾶται.

Ντὴν εἶδε μέσ' σέ γκιουλμπαζέ σέ μιὰ μηλιά πό κάτου,
πέφτουν τὰ ἀνθια πάνου της τὰ μήλα στὴν ποδιάν της,
τὰ κόκκινα γαρούφαλα εἰς τὰ χρυσά μαλλιάν ντης.

Τ' ἔχουν τὰ σύννεφα καὶ πᾶν καὶ τρέχουν καὶ κοσεύουν
κάμ' ὁ Βοριάς τὰ κηρυγᾶ, κάμου ἢ ντραμουντάνα.,
κάμου τὸ σπεροβόλημα πού σέρνει ὁ Μᾶς κι' Ἀπρίλης;
οὐτ' ὁ Βοριάς τὰ κηνηγᾶ, οὐτε ἡ ντραμουντάνα,
οὐτε τὸ σπεροβόλημα πού σέρνει ὁ Μᾶς κι' Ἀπρίλης;

-/- Συνέχεια.....

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΣΩΖΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ἄγουρος κόρην ἔκλεψεν ἀπὸ μαννιᾶς ἀγκάλες,
ἀπὸ κυουροῦν ντῆς γόνατα κι' ἀπὸ λαλᾶς λαλάνθια,
καὶ πῆγε καὶ τσαντήρωσε σὲ πράσινο λιβάδι,
παίρνει ντὴν κόρη πλαῖ ντου, στὸν ἥσκιο ντῆν καθίζει,
βγάζει καὶ πέ ντόν ἄλλονα μιά πέρδικα ψημένη.
Κάστε νά φᾶμε κορασιά καὶ πίζου μὴ θυμᾶσαι.
Σά θυμηθῶ ντὴ μάννα μου, τό γαῖμα μου παγώνει,
σά θυμηθῶ ντόν κύρη μου, ντό νοῦ μου σκανταλίζει,
θέλω νά πάγω σπῖτι σου, νά πάγω στή μαννά μου.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ